

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. 11. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Květoslavy Vlčkové a Ing. Petra Stejskala

takto:

Obžalovaný

██████████,
narozený ██████████ v ██████████, ██████████, státní občan ██████████, trvale bytem ██████████,
██████████, v České republice naposled bytem ██████████
██████████, nyní ve vazbě ve vazební věznici Vězeňské služby České republiky v ██████████,

je vinen, že

v době od 19:02 hodin do 19:09 hodin dne ██████████ 2022 v ██████████, v ██████████ v I. patře objektu ubytovny na ██████████, poté, co byl po předchozí hádce napaden poškozeným ██████████, narozeným ██████████, který předtím přišel za obžalovaným do jeho pokoje a zbil ho a obžalovaný následkem tohoto bití krvácel z nosu a odešel do ██████████, aby se omyl, přičemž v obavách, aby ho silnější poškozený znovu nenapadl si s sebou vzal z kuchyně nůž a poté, co za ním do ██████████ vešel poškozený ██████████ a znovu ho fyzicky napadl, obžalovaný ██████████ poškozeného ██████████ opakovaně bodl kuchyňským nožem s čepelí dlouhou 20 cm, přičemž byl srozuměn s tím, že může poškozeného usmrtit, a způsobil tím poškozenému ██████████ bodnořeznou ránu s bodným kanálem v délce 3,5 cm na zádech vlevo na hranici s krkem, pronikající napříč svalovým bříškem, bodnořeznou ránu na pravé straně hrudníku s délkou bodného kanálu 3 cm, procházející svalovinou přední hrudní stěny k hrudní kosti, končící v oblasti třetího žebra, které bylo povrchně natřato, bodnořeznou ránu na levé straně hrudníku s bodným kanálem délky 10 cm procházejícím hrudní stěnou, sedmým žebrem, nástěnnou pohrudnicí vlevo a

osrdečníkovým vakem, končící v dutině pravé srdeční komory, bodnořeznou ránu na levé straně hrudníku s bodným kanálem délky 7 cm procházejícím hrudní stěnou, desátým žebrem vlevo a nástěnnou pobřišnicí do dutiny břišní, zakončeným v tukovém pouzdru levé ledviny, bodnořeznou ránu v oblasti levé ruky mezi palcem a ukazovákem dlouhou 4,5 cm, propojenou bodným kanálem s bodnořeznou ránou na hřbetu levé ruky a řeznou ránu charakteru povrchního nářezu kůže na břišku malíku levé ruky a poškozený [REDAKCE] i přes přivolanou odbornou pomoc svým poraněním na místě podlehl, přičemž bezprostřední příčinou jeho smrti byla tamponáda srdeční při pronikajícím bodnořezném poranění pravé srdeční komory, když jeho zranění byla natolik vážná, že jeho smrt nebyla odvratitelná ani poskytnutím kvalifikované lékařské pomoci a péče na úrovni současné medicínské vědy,

tedy

jiného úmyslně usmrtil ze strachu a v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného

čímž spáchal

zločin zabití podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

Podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku k **nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře pěti roků.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se zařazuje pro výkon tohoto trestu od **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud ukládá obžalovanému **trest propadnutí kuchyňského nože** s čepelí dlouhou 20 cm.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen **zaplatit na náhradě škody** poškozené Zdravotnické záchranné službě Královéhradeckého kraje částku 12 370 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], nyní bytem [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] se v průběhu přípravného řízení k věci vyjádřil s tím, že doznal, že bodl poškozeného, avšak jednalo se v jeho případě o nutnou obranu, neboť se poškozeného bál. Poškozený jej totiž předtím fyzicky napadl a když se vrátil zpět na místo, tak očekával další atak ze strany poškozeného. Z toho důvodu si s sebou do [REDAKCE] vzal i nůž, aby se mohl poškozenému v případě jeho útoku bránit. Tuto výpověď posléze změnil v tom směru, že nůž měl v [REDAKCE] již předtím a nebylo to z důvodu obav před poškozeným.
3. U hlavního líčení obžalovaný na své výpovědi setrval a uvedl, že v průběhu dne s dalšími spolubydlícími byli nakupovat, něco pojedli a pili i nějaký alkohol. Kolem 17.30 hod. přišel do místnosti i [REDAKCE] /poškozený/ a měli spolu spor ohledně události na [REDAKCE]. Následně obžalovaný odešel do svého pokoje, kam za ním přišel poškozený a fyzicky jej napadl několika údery do obličeje. On utrpěl zlomeninu nosu a několik krevních

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

pohmožděnin. Ostatní přítomní je následně odtrhli a protože měl zakrvácené oblečení, tak se šel do [REDAKCE] umýt a v té době za ním opět přišel [REDAKCE], který mu sdělil, že je to jeho konec. Obžalovaný mu řekl, aby odešel a všiml si nože, který byl na parapetu. Tento nůž vzal první do ruky poškozený a obžalovanému se podařilo mu nůž vyrvat, neboť jej nedržel moc pevně. Když mu pravou rukou nůž vytrhl, tak jej poškozený udeřil pěstí do hlavy a následně jej ještě několikrát uhodil a obžalovaný se snažil pouze krýt a bránit se. V sebeobraně poškozeného udeřil, ten něco vykřikl a sesunul se na podlahu a tělem spadl na nůž. Následně se otevřely dveře a všichni přítomní viděli, jak tam poškozený leží. V minulosti s poškozeným žádný konflikt neměl. Poškozený mu zasadil asi čtyři rány pěstí do obličeje v době prvního konfliktu, jak dlouho první konflikt trval, si není jistý, ale nebylo to rozhodně dlouho. Nůž odnesl do [REDAKCE] asi dvě hodiny před skutkem a nikoliv proto, že by měl z [REDAKCE] strach. Pokud v přípravném řízení uváděl něco jiného, tak to bylo proto, že se necítil dobře zdravotně, bolela jej hlava a nevybavil si všechny podrobnosti.

4. Následně obžalovaný uvedl, že jednou poškozeného bodl nožem a druhá rána vznikla tím, že poškozený spadl na nůž. Ostatní rány mohly vzniknout tím, že se poškozený kryl a on jej mohl zasáhnout nožem na rukách. K bodné ráně na zádech obžalovaný uvedl, že mohla vzniknout tak, že se snažil odstrčit ruku poškozeného a v té době měl v ruce nůž a mohl škrtnout o obžalovaného právě v této oblasti. Podle jeho názoru incident v [REDAKCE] trval tři až pět minut a výhrůžky usmrcením mu poškozený říkal v [REDAKCE], nikoliv před ostatními osobami. Nůž si vzal do [REDAKCE] proto, že si chtěl odříznout nohavice u kalhot a udělat si z nich šortky. Z [REDAKCE] měl strach v [REDAKCE] poté, co mu řekl, že je to jeho konec. V průběhu konfliktu v [REDAKCE] na sebe s poškozeným neřvali, dveře do [REDAKCE] zavřel poškozený. V době útoku se jeho peníze nacházely u pana [REDAKCE] a on souhlasil s tím, že by z těchto peněz se podílel na úhradě pohřbu.
5. Svědek [REDAKCE], což je [REDAKCE] poškozeného se vyjádřil k osobě poškozeného. Potvrdil, že v předmětný den mu poškozený volal s tím, že má na ubytovně nějaký problém, takže on se rozhodl za ním přijet, avšak když na místo dorazil, tak již byl jeho [REDAKCE] mrtvý. V minulosti si nevšiml toho, že by mezi lidmi na ubytovně byly nějaké problémy, všichni hodně pracovali. Podle jeho názoru jeho [REDAKCE] nebyl agresivní a na závěr uvedl, že jeho [REDAKCE] prodělal výcvik u parašutistů.
6. [REDAKCE] v přípravném řízení potvrdil, že se obžalovaný a poškozený vzájemně napadli. Důvodem mělo být vyjádření [REDAKCE], že odveze z [REDAKCE] svou rodinu a na ostatních mu nezáleží. Dle svědka měla rvačka dvě fáze. Nejprve se prali na pokoji u [REDAKCE], toto jejich střetnutí popsal svědek jako rovnou rvačku, po které poškozený odešel k sobě na pokoj a obžalovaný krvácel z nosu a šel do [REDAKCE]. Poškozený se vydal za ním a chtěl se prát. Co se dělo v [REDAKCE] za zavřenými dveřmi svědek neviděl, po chvíli z [REDAKCE] vyšel obžalovaný [REDAKCE] a poškozený tam ležel na zemi a krvácel.
7. U hlavního líčení svoji výpověď zopakoval a k dotazům uvedl, že neví, kdo první konflikt začal. Podle jeho názoru trval konflikt maximálně půl hodiny. Všiml si, že obžalovaný byl zraněn, tekla mu krev z nosu. Poškozený měl drobná zranění. Když konflikt skončil, tak nikdo z aktérů svá zranění neřešil. On neslyšel, že by poškozený obžalovanému vyhrožoval zabitím a neviděl ani, že by obžalovaný odnášel do [REDAKCE] nůž. Obžalovaný byl v [REDAKCE], když za ním přišel poškozený, žádnou hádku neslyšel a celý incident v [REDAKCE] trval krátkou dobu. Podle jeho názoru obžalovaný neměl z poškozeného strach, protože když poškozený přišel do [REDAKCE], tak mu obžalovaný říkal „co, co“. Podle jeho názoru se jak obžalovaný, tak poškozený chtěli mezi sebou prát a po skončení prvního konfliktu nikdo z nich svá zranění neřešil. Na obžalovaném si nevšiml, že by měl problém s motorikou. On, když se podíval do [REDAKCE], tak viděl, že poškozený leží na zemi na zádech. Po skončení prvního konfliktu šel s poškozeným do svého pokoje, avšak za chvíli se chtěl poškozený vrátit, on mu to vymlouval, ale s ohledem na fyzickou převahu poškozeného jej nemohl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zadržet. Když šel [REDACTED] zpět za obžalovaným, tak byl hodně rozčilený. Konflikt mezi obžalovaným a poškozeným, který předcházela útoku v ložnici, viděl i [REDACTED] a také tam byl [REDACTED].

8. V průběhu hlavního líčení byly přečteny další svědecké výpovědi a to [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].
9. Z těchto výpovědí je nutno zmínit svědeckou výpověď [REDACTED], který potvrdil spor mezi obžalovaným a poškozeným, kdy z jeho výpovědi vyplývá, že útočil poškozený, který několikrát udeřil obžalovaného do obličeje a když konflikt skončil, tak on společně s dalšími odvedl [REDACTED] k sobě na pokoj, avšak po chvíli poškozený odešel opět za obžalovaným, vešel za ním do [REDACTED] a zavřel dveře. Když se dveře pootevřely, tak viděl poškozeného na zemi a obžalovaného s nožem v ruce.
10. Prakticky to samé vypověděl [REDACTED]. Podle jeho vyjádření spor mezi obžalovaným a poškozeným vznikl kvůli situaci na [REDACTED] a byl to poškozený, kdo vyprovokoval jejich bitku a bil obžalovaného pěstí do obličeje, následkem čehož viděl, jak obžalovanému teče krev z nosu. Po tomto konfliktu mu obžalovaný řekl, že se jde do [REDACTED] umýt, svědek si šel ven zakouřit a viděl poškozeného, který se vracel za obžalovaným.
11. Další svědci se vyjádřili spíše k osobě obžalovaného, případně poškozeného a z jejich výpovědí nebyly pro soud zjištěny žádné relevantní informace, pouze to, že na ubytovně nedocházelo k častým konfliktům a ani obžalovaný, ani poškozený nebyli osobami, které by měly výraznější konflikty s ostatními.
12. V průběhu přípravného řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství** a ze závěrů tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že smrt poškozeného [REDACTED] nastala v příčinné souvislosti s bodnořeznými poraněními trupu a levé horní končetiny, která poškozený utrpěl dne [REDACTED] 2022. Smrt poškozeného nastala výhradně na úrazovém podkladě a její bezprostřední příčinou byla tamponáda srdeční při pronikajícím bodnořezném poranění pravé srdeční komory. Dle znalce nasvědčoval charakter zranění poškozeného tomu, že se vzájemná poloha obžalovaného a poškozeného při vzniku těchto zranění měnila a všechna poranění vznikla ve velmi krátkých časových intervalech.
13. V průběhu hlavního líčení znalkyně potvrdila, že poranění v oblasti zad jednoznačně nasvědčuje pro aktivní hostilní jednání ze strany druhé osoby vedené rukou ozbrojenou bodnořezným nástrojem. Že se jednalo o aktivní násilí ze strany druhé osoby potvrzují i poranění kostěných struktur, která byla zjištěna ve třech případech. Pokud obžalovaný tvrdí, že tato poranění mohla vzniknout tím, jak poškozený padal na zem, tak tento mechanismus znalkyně vyloučila s ohledem na lokality jednotlivých poranění. Co se týká drobných zranění na rukách poškozeného, tak mohla vzniknout tím, že poškozený držel nůž za ostří, jedná se s největší pravděpodobností o sebeobranu poškozeného, takže se mohlo jednat i o aktivní sebeobranu, což znamená, že se poškozený snažil aktivně odtlačení zraňujícího nástroje odvrátit útok. Podle znalkyně lze dovodit, že s největší pravděpodobností nejdříve vzniklo poranění na zadní části zad na hranici s krkem a poté vznikla další poranění přední stěny trupu. V době bodnutí do zad stál poškozený s největší pravděpodobností zády k obžalovanému a teprve poté došlo ke změně pozice. Pokud by nedošlo k ráně, která zasáhla srdce a byla by poškozenému poskytnuta adekvátní lékařská pomoc, tak by s největší pravděpodobností tento útok přežil. Ohledně rány v zádech znalkyně potvrdila, že průběh bodného kanálu nasvědčuje, že útočník stál nejpravděpodobněji za poškozeným. To, že první byla vedena rána do zad, znalkyně dovoduje z charakteru bodnořezných kanálů, kdy v rámci rozhodného poranění člověk bezprostředně kolabuje. Proto lze ze soudně lékařského hlediska dovodit, v jakém časovém

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

intervalu šly rány za sebou. Smrtící bylo poranění srdce, kdy se jedná o jednu ránu. K dotazům obhájce znalkyně setrvala na tom, že první byla rána vedená do oblasti zad. S ohledem na komplex jiných poranění a jejich charakter vše nasvědčuje pro to, že se jednalo o aktivní násilí ze strany jiné osoby a toto potvrzuje i poranění kostěných struktur. Z tohoto důvodu se jeví obhajoba poškozeného ve vztahu k zjištěným zraněním jako nepravděpodobná. Nemohlo by dojít k probodnutí těla způsobem, který uvádí obžalovaný. Je nemyslitelné, že by si poškozený přivodil zmíněná zranění tím, že by spadl na nůž, což znamená, že by si jedním pádem třikrát propíchl žebra.

14. Na obžalovaného [REDAKCE] byl vypracován **znalecký posudek psychiatrický a psychologický**, kdy ze závěrů těchto posudků bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] netrpí a v minulosti netrpěl duševní chorobou ani poruchou nebo závislostí. V době spáchání trestného činu byl ve stavu prosté opilosti středního stupně. Jeho ovládací schopnosti byly vlivem této opilosti lehce, nepodstatně, sníženy, jeho schopnosti rozpoznávací byly plně zachovány. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný a není důvod navrhopat uložení jakéhokoliv léčebného opatření. Úroveň intelektových schopností obžalovaného [REDAKCE] odpovídá běžné populační normě. Nebyly zjištěny znaky zvýšené agresivity. Obžalovaný má tendenci reagovat na zátěžové situace méně zrale. Znalci nemohou vyloučit, že obžalovaný jednal ve strachu a rozrušení. Takové jeho pocity odpovídají struktuře jeho osobnosti a reaktivním mechanismům v ní zakotveným. Prognózu možnosti resocializace obžalovaného hodnotí znalci jako dobrou.
15. V průběhu hlavního líčení byl k závěrům těchto posudků vyslechnut znalec MUDr. Jaroslav Tržický, který byl zplnomocněn i znalkyní PhDr. Jindřiškou Lejskovou, kdy stvrdil výše uvedené závěry a k dotazům dále uvedl, že obžalovaný skutečně mohl mít z poškozeného strach, určitou roli v jeho jednání hrál alkohol, čímž byly ovládací schopnosti lehce sníženy, takže došlo ke zvýšení impulzivitu a snížení míry racionální úvahy. Podle názoru znalce otázka dění na [REDAKCE] nebyla tím hlavním spouštěčem konfliktu, jejich spor mohl vzniknout kvůli úplně něčemu jinému. Pokud si obžalovaný nepamatuje přesný počet ran, není nutno to brát jako součást jeho obhajoby, prostě si to nepamatuje, avšak není v tom žádná patologie. Obžalovaný neplánoval předem útok na poškozeného, nůž si vzal dle jeho názoru do koupelny proto, že se případně chtěl bránit a ne proto, že by chtěl útočit. Na základě prvního konfliktu obžalovaný vnímal to, že z tohoto sporu vyšel jako poražený a že obžalovaný má nad ním převahu. Znalec rozvinul závěry svého posudku v tom směru, že v době, kdy zaútočil na poškozeného, se v jeho případě jednalo o afektivní jednání, avšak tento afekt nezasáhl do patologické roviny. To, že si nepamatuje, jestli ho bodl jednou, nebo vícekrát, se dá pochopit, neboť v danou chvíli člověk rány nepočítá a pokud už jde do boje s nožem, tak útok chce dotáhnout do konce. Obžalovaný rozhodně neplánoval útok na poškozeného. Je pravděpodobné, že mohl mít strach a proto si vzal nůž s sebou do [REDAKCE] na svoji obranu. Kdyby chtěl útočit, tak si nůž připraví na jiné místo, než kde ho měl. Nevěděl, zda za ním do [REDAKCE] poškozený přijde, avšak věděl, že on sám do [REDAKCE] půjde a protože je [REDAKCE] malá, tak je tam špatný únik a z toho důvodu si vzal s sebou nůž pro případ napadení jeho osoby poškozeným. Jelikož má obžalovaný tendenci řešit konflikty únikem, což není ústup nebo útěk, tak v danou chvíli zvolil prostředek, který mu přišel adekvátní s ohledem na disbalanci jejich vzájemných postav a roli v tomto případě hrál bezesporu strach. Uzavřel, že z hlediska znaleckého rozhodně jednání obžalovaného nebylo plánované, byla to snaha o jeho vlastní obranu.
16. Ve věci byl vypracován i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, který se vyjadřoval ke zraněním, která utrpěl obžalovaný jednáním poškozeného a podle znalce utrpěl obžalovaný poranění měkkých tkání kořene až hřbetu nosu vpravo a zlomeninu nosních kůstek a toto poranění vzniklo přímým působením tupého násilí malé až střední intenzity. Dále obžalovaný utrpěl zhmoždění kůže pravé plochy krku, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

mechanismem způsobeným těchto zranění byl kontakt příslušných partií krku obžalovaného s pevným nebo ne příliš poddajným obléhým předmětem. Dále obžalovaný utrpěl různá drobná poranění v oblasti hlavy a na rukách, kdy poranění v oblasti hlavy vznikla působením tupého násilí malé intenzity směřující proti vlasové části hlavy zezadu a shora proti obličejí, proti trupu zezadu a proti levé horní končetině z více směrů. Mechanismem působícího násilí mohly být úderý např. pěstí nebo kontakty příslušných partií těla obžalovaného s okolním nábytkem, případně úder v pěst sevřenou levou rukou obžalovaného do takového předmětu. Zranění si obžalovaný nemohl způsobit sám, jsou typická pro úder pěstí ze strany druhé osoby. Ohledně poranění nosu znalec uzavřel, že se jednalo o čelní postavení obžalovaného a útočící osoby, ohledně dalších poranění se nelze vyjádřit ke vzájemnému postavení obou osob.

17. U hlavního líčení znalec své závěry potvrdil a k dotazům uvedl, že žádné ze zjištěných poranění, ani jejich komplex, neohrožovaly obžalovaného jakýmkoliv způsobem na životě a zároveň jej po svém vzniku neomezovaly na schopnosti jednání. Nelze přesně určit, kolik ran do oblasti nosu obžalovaný utrpěl. Znalec konstatoval, že při svém zkoumání vycházel z lékařské zprávy ze [REDAKCE] 2022, ze které diagnóza otřesu mozku nevyplynula, avšak vyplynulo z ní, že obžalovaný nebyl v okamžiku vyšetření ani předtím v bezvědomí, nezvracel, takže byly vyloučeny určité příznaky, které jsou považovány za nezbytné pro stanovení diagnózy otřesu mozku. Osobně obžalovaného nevyšetřoval, kromě lékařské zprávy měl k dispozici i fotodokumentaci, která představovala 32 fotografií. Protože obžalovaný nevykazoval při svém vyšetření žádné známky případného otřesu mozku, nebyla tato diagnóza stanovena.
18. V průběhu hlavního líčení byly konstatovány i **listinné důkazy**, zvláště se jedná o odborná vyjádření z oboru genetiky a mechanoskopie, kdy z mechanoskopického odborného vyjádření vyplývá, že zjištěné stopy nejsou způsobitelné k individuální identifikaci, z genetického odborného vyjádření, které se zaměřilo na získání stop z oblečení obžalovaného, vyplývá, že na tomto oblečení bylo zajištěno DNA obžalovaného a na předmětném noži byl zjištěn DNA profil poškozeného.
19. Dále soud konstatoval protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, který koresponduje s vyjádřením obžalovaného i všech svědků a je zde zachyceno místo, kde k útoku obžalovaného došlo [REDAKCE] i místo, kde předtím došlo k fyzickému kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným.
20. Na základě všech výše uvedených skutečností a důkazů dospěl soud k závěru, že skutkový děj tak, jak je ve výroku rozsudku popsán, se skutečně stal a že pachatelem předmětného jednání je obžalovaný [REDAKCE]. Jak již výše uvedeno, obžalovaný nepopírá to, že poškozeného nožem napadl, ale podle jeho názoru se jednalo o útok v nutné obraně. Soud vzal za prokázané, že na základě konfliktu, který vznikl mezi obžalovaným a poškozeným ještě před samotným útokem obžalovaného, došlo ze strany poškozeného k fyzickému útoku na obžalovaného, kdy jej lehce zranil a je potvrzeno, že v tomto konfliktu měl poškozený výraznou fyzickou převahu. Soud vzal také za prokázané, že po ukončení tohoto konfliktu poškozený opustil pokoj obžalovaného, avšak po nějaké chvíli se tam vrátil zpět značně rozčilený a šel za obžalovaným do [REDAKCE], kde se chtěl obžalovaný umýt. Rovněž bere soud za prokázané, že v té době již měl obžalovaný v [REDAKCE] nůž. Co se dělo v [REDAKCE] nikdo ze svědků neviděl, pouze obžalovaný tvrdí, že mu poškozený vyhrožoval likvidací, proto z něj měl strach a zaútočil na něj nožem. I přesto, že obžalovaný tvrdí, že poškozenému zasadil pouze jednu ránu nožem, bere tuto jeho obhajobu soud za naprosto vyvrácenou, kdy je nutno vycházet ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Za závažné považuje soud i vyjádření znalkyně, že první rána obžalovaného nožem směřovala do horní oblasti zad poškozeného a teprve potom následovaly další rány, které byly vedeny do hrudníku poškozeného, včetně rány smrtící. Z toho se dá dovodit, že obžalovaný zaútočil na poškozeného v době, kdy nebyl přímo

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ohrožen, neboť poškozený stál k němu zády. Rovněž tak počet ran, které zasadil obžalovaný poškozenému, soud dovozuje ze závěru výše citovaného znaleckého posudku a proto soud nemohl přijmout obhajobu obžalovaného, že poškozený utrpěl pouze jednu ránu a další rány, které byly v oblasti hrudníku si poškozený způsobil sám tím, že spadl na nůž, který byl na zemi. Tuto verzi jednoznačně vyvrátila i znalkyně, neboť by se jednalo o moment, kdy poškozený utrpí smrtelnou ránu a následně ještě sám dvakrát spadne na nůž a dojde k poranění žebí, což znamená, že se jednalo o rány větší intenzity. Soud bere za nemožné, aby poškozený poté, co utrpí smrtelnou ránu, si dokázal tato zranění způsobit sám tak, jak to tvrdí obžalovaný. Je proto jasné, že obžalovaný pokračoval ve svém útoku na poškozeného tím, že jej opakovaně napadl nožem a to i do oblasti hrudníku, kde musel být srozuměn s tím, že se zde nacházejí životně důležité orgány a jejich poraněním může způsobit smrt poškozeného (což se nakonec také stalo).

21. Jak vyplývá ze znaleckého posudku MUDr. Miroslava Šafra, zranění, která utrpěl obžalovaný při potyčce s poškozeným, byla lehkého charakteru, rozhodně jej nijak neohrožovala na životě a byl vyvrácen i případný otřes mozku obžalovaného. I na základě závěrů tohoto znaleckého posudku proto soud uzavírá, že v případě jednání obžalovaného se nejednalo o jednání v nutné obraně, ale jedná se o tzv. intenzivní exces, neboť jeho obrana byla zcela zřejmě nepřiměřená způsobu útoku ať již ve své intenzitě, nebo způsobené škodě. Dá se konstatovat, že na základě fyzického konfliktu, který samotnému útoku předcházel, obžalovaný skutečně mohl mít strach z poškozeného, jak to potvrdil i znalec MUDr. Jaroslav Tržický, avšak soud má za to, že se jednalo o strach, který se vztahuje na případné další napadení obžalovaného osobou poškozeného a s ohledem na to, že při prvním konfliktu utrpěl obžalovaný pouze lehká zranění, tak není žádný důvod se domnívat, že by musel mít obavu o svůj život v případě, že by jej poškozený znova napadl. Jednal tedy naprosto nepřiměřeně, když opakovaně útočil nožem na poškozeného, neboť jím způsobená zranění, která obžalovaný utrpěl, rozhodně nesvědčí pro to, že by byl vážně ohrožen na životě. Zda skutečně poškozený v [REDAKCE] obžalovanému vyhrožoval likvidací, to není objektivně prokázáno, neboť nikdo ze svědků, kteří byli ve vedlejší místnosti, incident v [REDAKCE] neviděl, ani neslyšel a toto tvrzení vychází pouze z výpovědi obžalovaného.
22. S ohledem na závěry znalců z oboru psychiatrie a psychologie, kdy znalec potvrdil, že obžalovaný mohl jednat ve strachu z poškozeného na základě předchozího útoku poškozeného na obžalovaného a i s ohledem na osobu obžalovaného, který při řešení konfliktů hledá únik, nikoliv však útěk, tak dospěl soud k závěru, že v tomto případě je nutno změnit právní kvalifikaci popsání skutku, který je původně kvalifikován jako zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku na zločin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný jednal ve strachu a v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného (fyzické napadení obžalovaného). Jak již výše zmíněno, znaky nutné obrany v tomto případě nebyly dodrženy. Ze strany obžalovaného se jednalo o nepřiměřené jednání, kdy jeho útok spočívající v bodání poškozeného nožem do oblasti hrudníku jednoznačně svědčí minimálně pro nepřímý úmysl poškozeného zabít, protože obžalovaný si musel být vědom toho, že v oblasti, kam svůj útok směřoval, se nacházejí životně důležité orgány, tedy že může poškozenému způsobit smrt. Zásadní pro posouzení celé věci je znalecký posudek z oboru soudního lékařství, který se vyjadřuje ke zraněním, která utrpěl poškozený a k mechanismu jejich vzniku. Pro právní kvalifikaci je pak velice důležitý znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie a rovněž znalecký posudek z oboru soudního lékařství, který se vyjadřuje ke zraněním, která obžalovaný utrpěl a ve kterém byla vyvrácena možnost, že by trpěl na základě útoku poškozeného otřesem mozku a bylo prokázáno, že utrpěl pouze drobná zranění, která ho v žádném případě neohrožovala na životě, takže jeho následný útok vůči poškozenému je zjevně nepřiměřený znakům nutné obrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

23. Při úvaze o výši a druhu trestu soud přihlédl k tomu, že obžalovaný nebyl na území České republiky soudně trestán, dále k tomu, že útok vyprovokoval svým jednáním poškozený a i k tomu, že se jednání obžalovaného dá hodnotit jako afektivní a z tohoto důvodu mu uložil trest odnětí svobody pod polovinou zákonné trestní sazby § 141 odst. 1 tr. zákoníku, tzn. trest odnětí svobody ve výměře pěti roků. Podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou a podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu soud uložil trest propadnutí kuchyňského nože s čepelí dlouhou 20 cm, neboť se jedná o věc, kterou byl spáchán trestný čin.
24. Se svým nárokem na náhradu škody se včas a řádně připojila Zdravotnická záchranná služba Královéhradeckého kraje a soud zjistil, že její nárok je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, je řádně odůvodněn a proto jí přiznal celou náhradu škody ve výši 12 370 Kč.
25. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], nyní bytem [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních a to z důvodu, že tento poškozený nekonkretizoval svůj nárok, v jaké výši by se jako poškozený se svým nárokem připojil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, **b)** obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **c)** zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **d)** poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Právo podat si odvolání již nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Hradec Králové 28. 11. 2022

JUDr. Jiří Vacek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].